

dbając o to, by na ich program składały się zarówno 45-minutowe referaty przeglądowe i problemowe, często wybitnie teoretyczne, jak też 15-minutowe komunikaty prezentujące wyniki wąsko zakrojonych badań lub też sygnalizujące nowe podejścia i metody.

Wobec ogromnej rozpiętości tematycznej poszczególnych sesji trudno wskazać kierunki badań szczególnie modnych lub wybitnie preferowanych. Z zastrzeżeniem, iż może to być moje osobiste odczucie, mogę wymienić dwa, z których jeden dotyczy interakcji roślina—organizmy heterotroficzne, drugi — ekologicznych implikacji modularnej budowy roślin naczyniowych. Bezwzględnie można było natomiast stwierdzić tendencję do podporządkowania celu prezentowanych badań lub rozważań teoretycznych niezależnie od ich szczegółowego profilu nadrzędnej idei, jaką jest wyjaśnienie ewolucji i różnorodności świata roślin.

Kilka słów na temat udziału Polaków w tej wielkiej imprezie. Pomimo wysokich kosztów wpisowego (500 marek zachodniemieckich) wzięło w niej udział ponad 40 osób z różnych ośrodków naukowych kraju. Niezależnie od tego, czy inicjatywa udziału w Kongresie poszczególnych osób wypłynęła od jego gospodarzy czy nie, w ogromnej większości przypadków był on możliwy dzięki osobistemu zaangażowaniu i dyplomatyczno-organizacyjnym talentom pani docent Marii Ławrynowicz. W imieniu polskich botaników chciałbym Jej w tym miejscu serdecznie podziękować za niemały wysiłek włożony w organizację naszego wyjazdu i pobytu w Berlinie Zachodnim.

Polscy fitoekologowie zaprezentowali na Kongresie kilkanaście interesujących referatów, komunikatów i plakatów, przewodniczyli obradom kilku sesji, nawiązali wiele cennych kontaktów. Nasze wystąpienia spotykały się na ogół z bardzo dobrym przyjęciem, wróciliśmy więc do kraju pełni wrażeń naukowych, przeświadczeni, że nawet w naszych wyjątkowo trudnych warunkach pracy jesteśmy jeszcze w stanie wnieść sensowny wkład do światowego dorobku ekologii.

Ewa Symonides

Zebranie Zarządu Międzynarodowego Towarzystwa Ekologicznego (INTECOL) (Berlin Zachodni, 31 VII 1987 r.)

INTECOL utworzono w 1967 r. jako międzynarodową, pozarządową organizację ekologów w skali całego świata. Jest on częścią Sekcji Środowiskowej Międzynarodowej Unii Nauk Biologicznych (IUBS), należącej z kolei do Międzynarodowej Rady Unii Naukowych. Z INTECOL-em są związane 32 narodowe towarzystwa ekologiczne oraz 7 organizacji międzynarodowych, jak BIOTROP, International Association for Landscape Ecology, International Society for Ecological Modelling, International Society for Tropical Ecology, International Statistical Ecology Program i inne.

INTECOL kierowany jest przez Zarząd wybierany na cztery lata, składający się z prezydenta, 3 wiceprezydentów, sekretarza generalnego, skarbnika, poprzedniego prezydenta oraz 8 członków. Prezydentem jest prof. dr F. B. Golley (USA), sekretarzem generalnym prof. dr P. F. Maycock (Kanada), skarbnikiem prof. H. Lieth (RFN), członkami Zarządu z krajów RWPG są: prof. dr H. Marinov (Bułgaria), prof. V. A. Sokolov (ZSRR) i J. Pinowski (Polska). Ciałem doradczym jest Rada zbierająca się co dwa lata, w której skład wchodzi przedstawiciele ekologicznych towarzystw narodowych i innych pokrewnych organizacji.

Celem INTECOL-u jest wszechstronne popieranie badań ekologicznych, rozwój edukacji ekologicznej i ochrony środowiska w skali świata, w szczególności w krajach rozwijających się. INTECOL organizuje międzynarodowe sympozja naukowe, a co cztery lata — kongresy, popiera wydawanie podręczników, szczególnie w językach krajów rozwijających się i wykorzystujących lokalne wyniki badań. Współdziała w wydawaniu czasopism, takich jak „Holartic Ecology”, „Journal of Tropical Ecology”, „Oecologia”, „Landscape Ecology”, „Environment Conservation”, „Wetlands Ecology and Management”.

INTECOL wydaje co dwa miesiące „Intecol Newsletter” zawierający różne informacje o międzynarodowych lub narodowych badaniach ekologicznych, przegląd wydawnictw, a także dziennik konferencji międzynarodowych. Innym wydawnictwem jest „Intecol Bulletin” poświęcony materiałom z sympozjów; np. najnowszy numer 14. (1987) zawiera 18 referatów z sympozjum pt. „Biologia gleb tropikalnych — obecny stan koncepcji”.

W czasie obrad Zarządu w Berlinie Zachodnim omówiono dziewięć bieżących problemów. Oto niektóre z nich. Podstawową sprawą jest zapewnienie funduszy zgodnych z potrzebami. Do tej pory znaczny procent funduszy pochodził z dotacji Narodowej Fundacji Naukowej USA. Wobec braku dalszych dotacji z tego źródła podstawowym problemem Zarządu jest znalezienie innego rozwiązania. W konkluzji po długiej dyskusji postanowiono prowadzić taką politykę wydawniczą INTECOL-u, w tym wydawnictw V Kongresu Ekologicznego, by wydawnictwa przynosiły odpowiednie dochody. Podjęto inicjatywę wydawania nowego czasopisma „Ecology International” i kontynuacji publikowania „Urban Ecology”. Jednocześnie postanowiono aktywniej występować do narodowych towarzystw ekologicznych i innych instytucji i organizacji o ekonomiczne poparcie towarzystwa. Przegłosowano też podniesienie składki członkowskiej z 20 na 25 \$ oraz z 10 na 15 \$ dla członków z krajów rozwijających się.

Bardzo dużo czasu poświęcono organizacji V Międzynarodowego Kongresu Ekologicznego, który odbędzie się 23—30 VIII 1990 r. w Jokohamie. Przewodniczącym Komitetu Organizacyjnego Kongresu jest prof. dr K. Hogetsu, Komitetu Wykonawczego prof. dr T. Saeki, a sekretarzem generalnym Kongresu — znany działacz ochrony środowiska Japonii, botanik prof. dr A. Miyawaki, dyrektor Instytutu Nauk Środowiskowych i Technologii Narodowego Uniwersytetu w Jokohamie. Wpisowe na Kongres dla członków INTECOL-u wynosi 150 \$, dla pozostałych osób 200 \$. Z Polski na pierwsze zawiadomienie o Kongresie odpowiedziało 10 osób. Prof. P. F. Maycock szczegółowo poinformował Zarząd o kosztach uczestnictwa w Kongresie. Jest możliwość zapewnienia uczestnikom Kongresu bardzo tanih noclegów i wyżywienia (jak na warunki japońskie). Rozesłany już komunikat zawiera spis sympozjów i sesji plenarnych. Hasłem Kongresu jest rozwój perspektyw ekologicznych dla XXI w.

Dużo miejsca w obradach poświęcono przygotowywanej przez INTECOL serii podręczników ekologicznych dla krajów rozwijających się. Wiele podręczników jest już gotowych do druku, np.: Fuentes E. — „Theory of populations and communities” (Chile), de Avila Pires F. D. — „Medical Ecology” (Brazylia), Gallopin G. — „Systems ecology in relations to management” (Argentyna), Sarukhan J. — „Dynamics of plant populations” (Meksyk), Benado M. — „Ecological genetics” (Wenezuela), Rabinowicz J. — „Ecology and management of animal populations” (Argentyna), Castilla J. C. — „Intertidal ecology and management” (Chile).

Niepokój władz INTECOL-u budzi brak wśród członków młodych ekologów. Rozwiązaniem ma być Rada, do której w pierwszym rzędzie mają wejść młodzi koledzy. Prof. H. S. Chang z Chińskiej Republiki Ludowej poinformował, że w jego kraju powstało odrębne towarzystwo młodych ekologów liczące już 300 człon-

ków. Chińskie Towarzystwo Ekologiczne popiera towarzystwo młodych ekologów, gdyż siłą rzeczy jego członkowie będą przechodzić do towarzystwa ekologicznego. Postanowiono zwiększyć Zarząd INTECOL-u o dwóch członków: jednego z Azji i jednego z Afryki. Zebranie Zarządu i Rady w przyszłym roku odbędzie się w Wielkiej Brytanii w połączeniu z sympozjami organizowanymi przez Brytyjskie Towarzystwo Ekologiczne.

Udostępniono nam bogatą korespondencję prezydenta INTECOL-u z redaktorami najpoważniejszych czasopism ekologicznych na świecie. Każde z tych czasopism odrzuca 60—80% nadchodzących do redakcji prac. Ciekaw jestem, jaki procent nadchodzących prac odrzucają nasze czasopisma?

Polska była i jest bardzo aktywnym członkiem INTECOL-u. Wobec braku w Polsce towarzystwa ekologicznego, członkiem zbiorowym INTECOL-u jest Komitet Ekologii PAN. Skarbnikiem INTECOL-u przez szereg lat był prof. W. Grodziński, organizowano też w Polsce sympozja wspólnie z INTECOL-em. Grupa Robocza do Badań Ptaków Ziarnojadów wywodzi się z Polski, a materiały z dwóch kolejnych sympozjów pt. „Ptaki ziarnojady w krajoobrazie rolniczym” są właśnie oddawane do druku w Polsce. Przedstawiłem możliwość organizowania w Polsce w najbliższych latach międzynarodowych sympozjów i szkół letnich. Imprezy tego typu są ważne również ze względu na możliwość uczestnictwa w nich młodych polskich ekologów. Osoby zainteresowane INTECOL-em proszone są o skontaktowanie się z autorem tego artykułu.

Jan Pinowski

XVIII Kongres Międzynarodowej Unii Biologów Łowiectwa (Kraków, 23—29 VIII 1987 r.)

Kongresy Międzynarodowej Unii Biologów Łowiectwa (IUGB) mają już długoletnią tradycję, odbywają się co dwa lata od 1953 r. Tym razem organizacji podjął się Instytut Biologii Środowiskowej Uniwersytetu Jagiellońskiego, a personalnie — doc. Bogusław Bobek z zespołem.

Ze zgłoszonych ponad 500 osób reprezentujących wszystkie kontynenty przybyło ok. 60%, w tym ok. 50 osób (łącznie) z USA i Kanady, 10 osób z Australii i Nowej Zelandii, 15 osób z Chin i Japonii. Reprezentowane były wszystkie kraje Europy, najmniej licznie kraje niemieckojęzyczne, gdyż jako jedyny język kongresowy przyjęto angielski. Z Polski uczestniczyło ponad 100 osób, niezbyt liczni byli przedstawiciele pozostałych krajów socjalistycznych. Z ZSRR na zgłoszonych 67 osób przybyło zaledwie 9, w tym tylko 2 spośród zapowiedzianych.

Otwarcie Kongresu odbyło się bardzo uroczyście, z udziałem zespołu trębaczy, którzy na trąbkach sygnałowych (prawie dorównujących rogowi Wojskiego) wykonali kilkanaście myśliwskich hejnałów, co skrupulatnie transmitowała telewizja. Zebranych powitał prof. J. Gierowski, ustępujący rektor UJ, w imieniu nie-myśliwych życząc biologom łowiectwa skutecznym obrad nad tym, by jak najmniej zabijać zwierzyny.

Główny referat w sesji plenarnej, „Zagadnienia środowiskowe w Polsce”, wygłoszony przez prof. W. Grodzińskiego z UJ, ukazał nam niezbyt optymistyczne tło, jakie stanowi tzw. środowisko naturalne, zanieczyszczone metalami ciężkimi, zakwaszone i zasypywane pyłami w stopniu najwyższym w Europie, którego nie można pomijać badając nie tylko fizjologię, ale także procesy populacyjne, re-